

Uredništvo: A. Prava, Ljubljana, Kopitarjeva 4. Telefon 19-41-22-44. Mesečna naročnina 10 lit. - Ck. rač. Ljubljana 19-434 se naročnik in 19-434 se naročnik. Izključno za posredovanje: agencije in italije in letniski: UPI & A. Milano. Rokopisov ne vračamo.

SCLOVENECE

FEBRUAR - 1945

8

CETRTEK

Unsere Seestreitkräfte greifen in die Erdkämpfe im Samland ein

Anhaltender feindlicher Druck an der Oder-Front, im südlichen Pommern und in Westpreussen. — In Ostpreussen fortgesetzte Durchbruchversuche der Sowjets vereitelt. — Die Engländer an der unteren Rör zurückgeschlagen.

DNB. Aus dem Führerhauptquartier, 7. 2. Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt: Die Verteidiger von Budapest zerschlugen auch gestern wieder alle feindlichen Angriffe.

An der Oder-Front konnte der Gegner seine Brückenköpfe nördlich Ratibor, bei Brieg und Küstrin geringfügig erweitern.

Im südlichen Pommern und Westpreussen hielt der feindliche Druck nach Norden im Raum Pyritz-Arnswalde-Deutsch-Krone an. Nordwestlich Schwetz wurden feindliche Angriffe abgewehrt. Die Besatzungen von Graudenz und Elbing behaupteten sich gegen den starken feindlichen Ansturm.

In Ostpreussen wurden die an den bisherigen Brennpunkten fortgesetzten Durchbruchversuche der Bolschewisten in harten Kämpfen vereitelt. Bei Landsberg warfen unsere Truppen die Sowjets trotz heftiger Gegenwehr zurück. In Samland liess die Angriffe des Feindes auf Grund seiner schweren Verluste nach. Es gelang dort unseren Grenadiern, im Gegenangriff eine Frontlücke zu schliessen und bei diesen Kämpfen 48 sowjetische Panzer und 57 Geschütze zu vernichten. Unsere Seestreitkräfte unterstützten wirksam die schweren Kämpfe des Heeres im Samland und griffen am 6. Februar mit gutem Erfolg erstmalig auch in die Abwehrschlacht um Elbing ein. Marineflak schoss drei feindliche Flugzeuge, darunter zwei viermotorige Bomber, ab.

Im Westen schlugen unsere Truppen die an der unteren Rör angreifenden Engländer zurück. Am Oberlauf des Flusses scheiterten amerikanische Angriffe bis auf einen geringfügigen Einbruch. Beiderseits der Schneefelder nahmen die Orts- und Bunkerkämpfe an Heftigkeit und Ausdehnung zu. Von der Sauer- und Mosel-Front wird starkes feindliches Artilleriefeuer gemeldet. Angriffe der Amerikaner gegen den Saarbrücken-

kopf zwischens Forbach und Saargemünd sowie bei Bliesbrück scheiterten. Eingebrochener Feind wurde im Gegenstoss wieder geworfen. Im oberen Elsass gelang es, unsere Truppen in einen verkleinerten Brückenkopf zurückzuführen. Dort wiesen sie zwischen Neu-Breisach und dem Rhein den nach Süden angreifenden Gegner ab. Ebenso wurden starke feindliche Angriffe auf Ensisheim im Gegenstoss zerschlagen.

In Mittelitalien wird auf den Höhen hinter dem Sergio-Tal nordöstlich von Galliano örtlich gekämpft.

Im Raum von Mostar in der Herzegowina sind erneut Kämpfe mit den dort angreifenden Bandenkräften im Gange.

Amerikanische Terrorverbände warfen Bomben auf Magdeburg und Orte des thüringisch-sächsischen Raumes, wo vor allem Schäden in den Wohnvierteln von Chemnitz entstanden.

80.000 Bandenkämpfer wurden zur Niederlegung der Waffen gezwungen

DNB. Führerhauptquartier, 7. 2. Ergänzend zum Wehrmachtbericht wird gemeldet: Faschistisch-republikanische Einheiten, sowie Verbände des Heeres, der Waffen-SS und der Polizei, unter Führung des Höchsten SS und Polizeiführers und bevollmächtigten Generals der deutschen Wehrmacht in Italien, SS-Gruppenführers und General der Waffen-SS Wolff, haben in mehrwöchigen hartnäckigen Gebirgskämpfen grösere Gebiete Oberitaliens von starken Bandenkräften gesäubert. Die Banden verloren dabei mehrere tausend getötete. Über 80.000 Bandenkämpfer wurden zur Niederlegung der Waffen gezwungen. Durch diese Kampfhandlungen wurde das oberitalienische Gebiet im wesentlichen vom Bandenterror befreit.

Nashe pomorske sile posegle v boje na kopnem v Samlandiji

Trajen sovražni pritisk na bojišču ob Odri, na južnem Pomeranskem in v zapadni Prusiji. — V vzhodni Prusiji izjalovljeni sovjetski prebijalni poskusi. — Angleži odbiti ob spodnji Rori.

Führerjev glavni stan 7. febr. DNB. Vrhovno poveljstvo oboroženih sil objavlja:

Branilci Budimpešte so razbili tudi včeraj vse sovražne napade.

Na bojišču ob Odri je sovražnik svoja predmostja severno od Ratiborja, pri Briegu in Küstrinu povečal le za malenkost.

V južni Pomorjanski in zahodni Prusiji se nadaljuje sovražni pritisk proti severu na področju Pyritz-Arnswalde-Deutsch-Krone. Severozahodno od Schwetza so bili odbiti vsi sovražni napadi. Posadki Graudenza in Elbinga sta vzdržali močan sovražni naval.

V vzhodni Prusiji so bili v hudih bojih onemogočeni na dosedanjih žariščih nadaljevani boljševiški prebijalni poskusi. Pri Landsbergu so vrgle naše čete Sovjete nazaj kljub ogorčenemu odporu. V Samlandiji so popustili sovražni napadi zaradi njegovih težkih izgub. Tamkaj je uspelo našim grenadirjem, da so v protinapadu sklenili vrzel v bojni črti ter pri teh bojih uničili 48 sovjetskih oklepnikov in 57 topov. Naše pomorske sile so uspešno podprle hude boje vojske v Samlandiji in posegle 6. februarja z dobrim uspehom prvič tudi v obrambno bitko za Elbing. Mornariško topništvo je sestrelilo tri sovražna letala, med njimi dva štirimotorna bombnika.

Na zahodu so odbile naše čete ob spodnji Rori napadajoče Angleže in jih vrgle nazaj. Ob zgornjem toku reke so se razen majhnega vdora izjalovili ameriški napadi. Ob obeh straneh Snežnega Eifla so postali krajevni in bunkerski boji silovitejši in obsežnejši. Z bojišč ob Sauerju in Mozeli javljajo o močnem sovražnem topniškem ognju. Ameriški napadi proti predmostju ob Saari med Forbachom in Saargemündom ter pri Bliesbrücku so se izjalovili. Vdrlega sovražnika smo vrgli s protisunkom zopet nazaj. V zgornji Alzaciji nam je uspelo umakniti naše čete na zmanjšano predmostje. Tamkaj smo odbili med Neu-Breisachom in Renom proti jugu napadajočega nasprotnika. Prav tako smo s protisunkom razbili močne sovražne napade na Ensisheim.

V srednji Italiji se vrše krajevni boji na višinah za dolino reke Serchio, severovzhodno od Galliana.

Na področju Mostarja v Hercegovini se ponovno vrše boji s tamkaj napadajočimi tolovajskimi silami.

Ameriški teroristični oddelki so vrgli bombe na Magdeburg in kraje turinško-saksonskega področja, koder je nastala škoda zlasti v stanovanjskih predelih Chemnitza.

80.000 tolovajskih borcev prisiljenih k položitvi orožja

Führerjev glavni stan 7. februarja.

K vojnemu poročilu javljajo dodatno: Fasistične republikanske enote ter oddelki vojske, vojaške SS in policije pod vodstvom des Höchsten SS und Polizeiführers und bevollmächtigten Generals der deutschen Wehrmacht in Italien SS-Gruppenführers und General der Waffen SS Wolff so v večtedenskih žilavih gorskih bojih očistile večje predele zgornje Italije močnih tolovajskih sil. Tolpe so izgubile pri tem več tisoč naštetih mrtvih. Nad 80.000 tolovajskih borcev smo prisilili k odložitvi orožja. S temi dejanji smo v glavnem osvobodili zgornjeitalijansko področje tolovajskega terorja.

Le borba bo odločila

Zeneva 7. 2. De Gaulle je imel preko francoskega radija govor, v katerem je ponovno stavil svoje megalomanske zahteve na nemško ozemlje ter zahteval izročitev področja Rena in Porurja boljševiški de Gaullovi Franciji. Čeprav so te de Gaullove govedaške izjave povsem brezpomenne, so vendar značilne za uničevalno psihozo, ki je prevzela sovražnike Nemčije. Nemški narod pa iz tega vedno na novo spoznava, da lahko samo neizprosen boj in fanatična volja, voditi to vojno do končne zmage nad uničevalnimi politikami v sovražnem taboru, zagotovi obstoj in svobodo nemškega naroda.

K bojem na Luzonu

Tokio. Vsi japonski dnevniki se bavijo s sedanjim stanjem bojev na Luzonu, vendar ne pripisujejo dejstvu, da so sovražne čete dosegle Manila, nikakega vojaškega pomena. Tako piše n. pr. časopis »Asahi Simbun«, da bi bilo zavzetje Manile, ako bi do njega prišlo, le političnega pomena. Čim bliže bodo prišle sovražne čete mestu, tem ugodnejši bo položaj Japoncev, ki samo čakajo na priložnost, da bodo lahko udarili in pokazali Amerikancem, kaj je krvava ofenziva.

Štžno se izraža tudi list »Yonhuri Hochi«. Boji so vodeni le iz stališča, da bi bile zadane Amerikancem čim večje izgube. Vseled tega tudi zavzetje filipinskega glavnega mesta ne bi bilo za sovražnika nobenega vojaškega pomena.

Ogorčeni boji na vzhodu

Berlin, 7. febr. V trdem boju za svobodo Nemčije so se tudi včeraj nemški vojski uspešno uprli sovjetskemu navalu. Z odličnim bojnim zadržanjem na bojišču ob Odri, v južni Pomeranski in v vzhodni Prusiji so preprečili sovražne prodore, prešli na nekaterih mestih v protinapade ter prizadejali navalujočim boljševikom ponovno visoke krvave izgube. Vojski ljudske vojske so se ponovno izkazali z neustrašenostjo in hrabrostjo. V podrobnem so potekali boji sledeče:

Na bojišču v Beakidih in v gornji Sleziji je bilo sicer bojno delovanje v splošnem nekoliko manjše kot prejšnje dni, vendar so napadli Sovjeti na posameznih odsekih tako predvsem vzhodno od Saybuscha večkrat zaporedoma. Razen majhnega vdora, ki pa so ga nemške čete takoj z vseh strani zajele, je ostal položaj nespremenjen. Severno od Bjelca, kjer so izvedli Sovjeti v poslednjih dnevih številne probojne poskuse, je prišlo le do krajevnih omejenih bojev.

Vzdolž vsega bojišča ob Odri, med Ratiborjem in Oderbruchom so se menjavali na območju zasneženih mostišč nemški in sovražni napadi in protinapadi. Med Ratiborjem in Koselom so skušali Sovjeti razširiti svoja mostišča, vendar brez uspeha. Med temi boji so uničili nemški oddelki iz 10 oklepnikov in pehote obstoječo sovražno bojno skupino razen majhnih ostankov. Samo z sovjetskimi pestjo je bilo uničenih 9 sovjetskih oklepnikov. Najtežji boji so bili boji na obeh straneh Briega, kamor je dovedel sovražnik nove močne sile, s katerimi je skušal izvesti napad iz mostišča. V silnih pehotnih in oklepnikih bojih se je Sovjetom sicer posrečilo napredovati južno od Briega, vendar so jih Nemci s protinapadom zopet zaustavili. Posadka Briega je uspešno posegla v boje ter vezala močne sovražne sile. Deloma v boju iz bližine so vojski te

posadke z oklepniki pestjo uničili 22 sovjetskih oklepnikov. Na območju ostalih mostišč ob Odri je prišlo v glavnem le do krajevnih omejenih bojev. Nemške čete so izvedle uspešne napade na področju Neusalza. Pri Fürstenbergu, ob nemškem obrambnem obroču pri Frankfurtu ter pri Küstrinu je ostal položaj kljub sovražnim napadom nespremenjen. Nemške čete so preprečile posamezne sovjetske poskuse za prekoračitev Odre. Posadka Küstrina se je nadalje uspešno upirala, medtem ko so istočasno nemške čete z jugozahoda napravile vrzel v oklepalni obroč. Nemško topništvo je močno obstreljevalo sovjetske mostišče severozahodno od Küstrina ter ga z oklepalnim napadom razdvojilo na dva dela.

Kljub temu, da so ojačili boljševiki svoje napade v smeri proti Stettinu, se jim ni posrečilo predreti nemškega bojišča ali pa doseči omembe vrednih uspehov. Med Deutsch-Krone in spodnjim tekem Visle so se nadaljevali spremembi polni boji, ne da bi se položaj spremenil.

Jugozahodno od Grudziadza so zožili nemški oddelki neko sovjetsko mostišče preko Viste. Po cestah mesta Marienburg ter pred gradom so divjali težki, za obe strani izgub polni boji, v katerih so nemške čete obdržale vse svoje posiljanke. Proti luškemu mestu Elbing so boljševiki ves dan z juga in vzhoda zama napadali z močnimi silami. Zahodno od Elbinga se bjejo ogorčeni boji za deželo ceto.

Najogorčnejši so boji v vzhodni Prusiji, vendar se je nemškim četam vedno znova posrečilo preprečiti sovražne probojne namere. Boljševiške vdore so nemške čete deloma zopet zožile. V glavnem so se torej odigravali na vsem vzhodnem bojišču številni posamezni boji, ki pa niso imeli velikega strateškega pomena.

Dr. Dietrich h konferenci treh

Berlin, 7. 2. Nemški tiskovni šef dr. Dietrich je dal zastopnikom inozemskega časopisja izjavo o konferenci treh, ki se vrši na neki vojni ladji na Črnem morju. Dvema glavnima ciljema sovražnih sil je postavil nasproti devet osnovnih zahtev za resnični svetovni mir. Dr. Dietrich je izjavil v podrobnem med ostalim:

»Kaj hočejo trije moške na tej konferenci? Oni hočejo:

1. Pripraviti nemški narod do samopredaje,
2. obljubljajo človeštvu, da bodo položili temeljni kamen za svetovni mir.

Pregovoriti nemški narod h kapitulaciji in s tem k samouničenju se jim v preteklih letih ni posrečilo in se jim tudi sedaj ne bo. Drugi glavni cilj te konference, češ da hočejo organizirati svetovni mir, postavlja vprašanje, kakšno legitimacijo imajo ravno ti trije, da hočejo podariti svetu mir. Če razkrijemo krilatko o organizaciji svetovnega miru ter iščemo njene stvarne vsebine, potem pridemo ravno do obratnega izida tega, kar naj bi izrazila ta beseda. Mi smo že čisto rekli: Kakšen je prav za prav ta miroljubni svetovni red, ki ga obetajo naši nasprotniki? In vedno znova smo ugotovili, da nimajo nobenih pozitivnih misli, marveč, da imajo le egoistične interese in nizke občutke. Pred očmi vsega sveta so se zrušile zaradi nespornih dejstev v »osvobodilnih deželah njihove lepe besede o zagotovilu državam in samoodlobi narodov, o svobodi in kruhu, o miru in blagostanju, o pravičnosti in o osrečevanju narodov. Prav nič drugače pa ni sedaj z njihovimi slavnostno objavljenimi mirovnimi načrti.

Nosilca tega dozvednega osrečevanja človeštva sta kapitalizem in boljševizem. Dinamika kapitalizma je ritem krize, spora in socialne napetosti, iz katere na koncu ni nobenega miroljubnega izhoda. Notranje bistvo boljševizma je pa na drugi strani pot navzdol. Moskvska zmaga nad Evropo bi prisilno povzročila neskončno verigo krvavih vojn, dokler ne bi zapadli vsi narodi sveta v to bedo ter bi bili prisiljeni na najnižjo stopnjo življenjske oblike. Kapitalizem in boljševizem ne moreta biti nosilca večnega miru, ker sta zardni celici ter neprestano ognjišči vojne.

Iz tega torej vidimo: Cilj, za katerega se borijo na tej konferenci ni — kot to pravijo — svet miru, marveč nasprotno večna vojna. Kar bi človeštvu dejansko dali, ne bi bila palma trajnega miru, marveč okovi večne vojne. Oni, ki se predstavljajo svetu kot borci za večni mir, bi morali svetu najprej povedati, da zahteva svetovni mir povsem določene predpogoje, ki morajo biti izpolnjeni, predno se lahko uresniči mir. Zavedajoč se svoje odgovornosti bi morali pred vsemi narodi ugotoviti, da se lahko uresniči svetovni mir samo v svetu, iz katerega so odstranjeni elementi vojne. Svečano bi morali izjaviti:

1. Da je mir na zemlji mogoč le v svetu, v katerem opustijo Združene države svoj vojno povzročajoč svetovnogospodarski imperializem ter se dejansko posvetijo osrečitvi svojega lastnega naroda.

2. Da je možen svetovni mir le v svetu, v katerem da Anglija podvrženim velikim in malim narodom v Indiji, Arabiji in ostalem svetu zopet nazaj svobodo in suverenost.

3. Da je večni mir možen le, če izginе s sveta kapitalizem s svojim bojem vseh proti vsem, s svojimi neprestanimi napetostmi in s svojo visokookoplazivno bojovito snovjo za spore.

4. Da bo kapitalistični izkoriščanje prav tako onemogočeno kot boljševiško suženstvo ter njegovi po krvi hlepečji in rušilni instinkti.
5. Da je možen mir le v svetu, v katerem so odstranjene plutokratske predprave in gospodarske privilegije, v svetu, v katerem veljajo enaki pogoji vzpona za vse delavne ljudi in vse narode. Pred vsem svetom bi morali ugoviti,
6. da zunanji dogovori o miru prav nič ne koristijo in da so le prevara, če stremi boljševiška taktika terorističnega uničevanja držav na znotraj za krvavim zavzetjem sveta in
7. morali bi izraziti najgloblja čustva in najsvetejšo občutke človeštva, da uničevalci evropske kulture ne morejo biti njeni rešitelji.
8. Da oni, ki namerno žrtvujejo usodo evropskega človeštva svojim lastnim egoističnim interesom, niso poklicani za voditelje boljše bodočnosti.
9. Da oni, ki paktirajo z boljševiki, ne bodo prinesli svetu mir, marveč najbolj krvavi teror ter uničenje vse kulture in civilizacije.

Tako dolgo, dokler ne bo slišal svet takšnih izjav iz ust onih, ki objavljajo svetu svoje mirovne načrte, bo svet prevaran za mir. Edino realni izgled na resničen mir predstavlja uspešna obramba Evrope pred boljševiškim navalom. Z brankom evropske celine stoji in pada svetovni mir.

Berlin, 7. febr. Prvo uradno izjavo h konferenci treh je podal, kot so danes izjavili v Wilhelmstrasse oni, ki ni bil na njo povabljen, ki pa bi bil rad poleg. To je general de Gaulle, ki je izrazil v nekem govoru preko francoskega radija svoje nezadovoljstvo nad dejstvom, da kljub vsem poskusom doslej ni bil povabljen na ta sestanek.

V nemških političnih krogih pravijo, da se ni treba čuditi, da se de Gaulle tako jezi z ozirom na težko krizo, v kateri se nahaja. Doslej ni namreč dosegel nobenega resničnega političnega uspeha. Socialni položaj v Franciji je katastrofalen in notranjepolitični položaj zavzema vznemirljive oblike. De Gaullovo načelno podajanje francoske zunanje politike kaže, da se iz preteklosti ni ničesar naučil ter da ponavlja danes iste napake, kot jih je storila Francija po svetovni vojni, da se namreč čuti kot zmagovalček ter gradi na tej podlagi politične zveze, ki se morajo razpočiti kot milni mehurček. De Gaulle se je smatral kot eksponent premagane dežele za zmagovalca in je na tej napačni predpostavki izgradil svojo politiko samo s to razliko, da se niti njegovi prijatelji v Londonu, Washingtonu in Moskvi niso mogli spoprijazniti z mislijo, da bi ga v resnici smatrali kot zmagovalca v boju proti Nemčiji.

V Wilhelmstrasse mirno čakajo, kakšna bo reakcija na de Gaullovo zahtevo. Kaže pa, da prevladuje pri treh velesilah načelo, da se lahko vodi politika danes samo z močjo, resnične moči pa de Gaulle danes nima.

Bern. O nerazpoložnosti, ki ga je izrazil v Londonu de Gaullov govor, poroča londonski dopisnik lista »Neue Zürcher Zeitung«:

Ne da se prikriti, da je vzbudil govor de Gaulle tukaj izredno neprijeten vtis. Razumejo sicer de Gaullovo občutljivost, ker je bil izključen od konferenci treh, poudarjajo pa, da ni Anglija ona, ki bi nasprotovale razširjenju konference treh v sestanek štirih. Tukaj smatrajo tudi kot neumestno de Gaul-

Zatiranje ne rodi miru

Na drugem mestu objavljamo članek o izjavi nemškega tiskovnega šefa dr. Dietricha o konferenci treh. Na tej konferenci so zastopniki samo veliki narodi. Pogajajo se o usodi evropskih narodov, ki na konferenci niso zastopani in v veliki večini prav sedaj, ko se govori o njihovi svobodi in o bodočem miru, preživljajo svojo najstrašnejšo Kalvarijo.

Osem mesecev po invaziji na zahodu in po dosedanjih sovjetskih vdorih v vzhodno in jugovzhodno Evropo se že v jasnih obrisih kažejo razmere, ki bi zavladale, če bi v tej vojni zmagala bogataško-boljševiška koalicijska. Bogataško-boljševiška koalicijska namreč povsod upošteva le interese velikih narodov, pa še tu igrajo interesi Anglije podrejeno vlogo, da o malih narodih sploh ne govorimo. Mali narodi doživljajo samo zatiranje, zatiranje pa nikdar ne rodi in ne more roditi miru. Pri vseh malih narodih, pa naj bo v Franciji, Bolgariji, Romuniji, Finski, Poljski ali Srbiji, je prišla pod plaščem demokracije na nedemokratski način na površje le mala plast pokvarjenih politikov, komunističnih zločincev in židovskih verižnikov. Ta plast se je takoj vrgla na delo. Zaslužila je svoje narode, uničila blaginjo celih generacij, neusmiljeno iztrebila svoje nasprotnike, to je resnične ljudske zastopnike in je pripravljena vreči Evropo v žrelo, iz katerega se stoletja ne bi mogla dvigniti, če bi Evropo preplaval boljševizem.

Ozrmo se malo okrog po Evropi. Kaj se danes dogaja v nekaj tako cvetoči, danes pa tako strašno razdelani in razrvani Evropi? Ta Evropa postaja plen sovjetskega imperializma. Združene države brez interesa in brez posebnega zanimanja gledajo na življenje naše celine. Anglija zapovrstjo izdaja tiste narode in tiste ljudi, ki so pred petimi ali štirimi leti na njeno željo in njeno prigovarjanje šli v vojno proti Nemčiji. V drugih državah, ki so v svoji naivnosti pred Sovjeti kapitulirale, Anglija mirno gleda, kako boljševiška manjšina s sovjetsko pomočjo uničuje zlasti vidilno, povečini na angleško stran oriantirano plast teh narodov. Grki so bili po vkorakanju angleških čet pahnjeni v krvavo državljansko vojno, Poljska je ostala kot prva angleška zaveznica na cedilu ter je morala zaradi svoje zvestobe do Anglije nastopiti pot krvavega suženjstva, narodi bivše Jugoslavije so bili proti svoji volji izročeni boljševizmu, proti kateremu se sedaj v krvi in obupu borijo popolnoma osamljeni, zapuščeni od svojih bivših zaveznikov, ki na njihovih grobovih sklepajo pogodbe s Titom in Moskvo.

Takšen red, oziroma takšen nered je ustvarila nenaravna bogataško-boljševiška koalicijska, ki skuša iz njega pod geslom miru narediti trajno stanje. Toda to stanje je in bo ostalo stanje nasilja, ki nikdar ne bo rodilo pravega miru. Razočarani evropski narodi pa vidijo danes edino rešitev in pomoč v Nemčiji, ki se junsko bori za novo Evropo in postavlja solidne temelje za novi red, v katerem bo resnično mir in v katerem bo lahko vsak narod dosegel svoje pravice.

Papež sprejel Taylorja

Trst, 7. 2. Papež Pij XII. je sprejel v torek v posebni avdienci posebnega Rooseveltovega opolnomočenca pri Sveti stolici Mirona Taylorja. V Rimu smatrajo, da sta se razgovarjala o sprejemu Roosevelta pri papežu po zaključku konference treh.

Bern, 7. 2. Rimski dopisnik lista »Suisse« javlja: Avdienca Rooseveltovega osebnega zastopnika pri Sveti stolici Mirona Taylorja pri papežu je vzbudila v vseh rimskih krogih veliko pozornost. Opozarjajo, da je bil v poslednjih desetih dneh stik med Svetlo stolico in Združenimi državami zelo intenziven in splošno menijo, da je poučil ameriški zastopnik papeža o vprašanjih, o katerih sedaj razpravljajo na konferenci treh. Predvsem menijo, da je poučil Taylor papeža o vprašanjih, ki niso neposredno zanimajo katoliške cerkev, kot n. pr. bodočnost Poljske in Madžarske. Papež se tudi močno zanima za špansko vprašanje in gotovi krogi trdijo, da vatičanski diplomati sedaj živahno delujejo, da bi rešili ta problem.

Bern, 7. 2. »Gazette de Lausanne« zaskrbjenostjo ugotavlja, da obstajajo med sovjetskimi vojaškimi aspiracijami in ojačano boljševiško agitacijo v Švici medsebojne zveze. Komunisti, katerega koli naroda, se vedno znova odločijo za Moskvo in proti lastni deželi, če jim je dana izhira.

love opazke o poslednjih ostankih rivalitete med Anglijo in Francijo v različnih delih sveta.

Stockholm. Angleški tednik »Tribune« piše o konferenci treh in to pisanje izgleda kot klic vpijočega v puščavi. Med ostalim izjavi: Trije zavezniki zopet izjavljajo politiko veselja z izključitvijo manjših držav, o čijih usodi odločajo. Kakršen je položaj danes, je Anglija privrila v igro, ki jo lahko samo izgubi. Če bodo odločeni evropski problemi edino s silo in brez načel, potem je pokopano s tem vsako upanje na trajen mir. Kot primer sovjetske gospodovne politike navaja tednik »Tribune« obravnavanje poljskega vprašanja.

